

Η θέση της γυναίκας στην Εκκλησία - Η έννοια της ισοτιμίας των δύο φύλων και η συμβολή της στη σωτηρία του ανθρώπου

/ [Επικαιρότητα](#)

Τεράστια η προσφορά της γυναίκας στην ανθρωπότητα. Αποτελώντας το κέντρο της εκκλησιαστικής ζωής, και αναπόσπαστο μέλος της δομής της Εκκλησίας, η γυναίκα τιμάται στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου η οποία είναι το κεντρικό πρόσωπο στο σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου. Η Εκκλησία καταλύει κάθε διάκριση μεταξύ των δύο φύλων και χρησιμοποιεί την έννοια της ισοτιμίας, δηλαδή αντιμετωπίζει τους άνδρες και τις γυναίκες ως ισότιμα μέλη ενός Σώματος.

Με αφορμή την **Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας**, η οποία θεσπίστηκε για πρώτη φορά το 1977 με απόφαση της γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ για να αναδείξει τα προβλήματα και να προωθήσει τα δικαιώματα της γυναίκας, η Εκκλησία κάθε

χρόνο υπογραμμίζει ότι η παρουσία της γυναίκας στο σώμα της Εκκλησίας είναι **ταυτόσημη και ισότιμη με εκείνη του άνδρα**. Στο ορθόδοξο ήθος **ο σεβασμός της ιδιαιτερότητας** αποτελεί θεμελιώδη αρχή, την οποία οι σύγχρονες δυτικές κοινωνίες δεν αποδέχονται εύκολα.

Η γυναίκα συμβολίζει την ίδια την Εκκλησία, τον ναό του Θεού, που δέχεται το σώμα των πιστών, γι' αυτό και το διακονικό της έργο στην Εκκλησία είναι έργο αγάπης και **φιλανθρωπίας** προς τον πλησίον, με την εσωτερική και την εξωτερική της ιεραποστολή. Η Εκκλησία αναγνωρίζει την προσφορά της γυναίκας στο ιστορικό γίνεσθαι μέσα από την προσφορά της στην οικογένεια (την κατ' οίκον εκκλησία) και την Ενορία (τη «μεγάλη οικογένεια»). Και οι δύο αυτές «Οικογένειες» είναι χώροι ζωτικής σημασίας για την επιβίωση και την πνευματική ανάπτυξη του Ανθρώπου.

Στην Ορθοδοξία ο σεβασμός στην ιδιαιτερότητα αποτελεί θεμελιώδη αρχή. Γι' αυτό η Εκκλησία χρησιμοποιεί την έννοια της **ισοτιμίας** ανάμεσα στα δύο φύλα, ανάμεσα στα πρόσωπα. Το γεγονός ότι εξαιρούνται οι γυναίκες από το μυστήριο της ιεροσύνης, σε καμιά περίπτωση σημαίνει υποτίμηση της γυναίκας, διότι η **δυνατότητα της αγιότητας υπάρχει ελεύθερα και ισότιμα και στα δύο φύλα**.

Η Υπεραγία Θεοτόκος

Η θέση της γυναίκας στην Εκκλησία έχει την αξία της ήδη από τη Θεοτόκο, που προβλήθηκε, μέσα στο έργο της θείας οικονομίας. **Στον χριστιανικό κόσμο η γυναίκα προσφέρει, διακονεί, ενώ στη χριστιανική διδασκαλία στηρίζονται τα αναγνωρισθέντα σε αυτήν ανθρώπινα δικαιώματα, που οδηγούν και στην ισοτιμία των δύο φύλων.**

Η συμβολική επέλευση του Αγίου Πνεύματος στην Παρθένο Μαρία αναδεικνύει την επικουρική σημασία του έργου των γυναικών στο πεδίο της εκκλησιαστικής δραστηριότητας. Ήδη από την αρχέγονη και μετέπειτα Βυζαντινή Εκκλησία είχε ανατεθεί στις γυναίκες αφ' ενός μεν η συμμετοχή στη λειτουργική ζωή διά του θεσμού των διακονισσών, αφ' ετέρου δε η συνεισφορά των στις θρησκευτικές και στις άλλες ανάγκες του γυναικείου κόσμου, όπως στα πτωχοκομεία, στα νοσοκομεία, σε διάφορες αδελφότητες κ.α. **Κατ' ουσίαν, οι γυναίκες είχαν αναλάβει το κοινωνικό έργο της Εκκλησίας, και κυρίως ο, τι αφορούσε στην περίθαλψη και στην ανατροφή των παιδιών στα διάφορα εκκλησιαστικά ιδρύματα.**

Το γυναικείο ιεραποστολικό έργο

Η προσφορά της γυναίκας και η παρουσία της αποτελούν επιτακτική ανάγκη για το εκκλησιαστικό πλήρωμα, διότι η πνευματική καθοδήγηση, η χριστιανική αγωγή και η συνείδηση των πιστών είναι πολύ πιο δύσκολο έργο, σήμερα που οι κοινωνίες μαστίζονται από αιρέσεις, παραθρησκευτικές οργανώσεις, πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα σε τοπικό και διεθνές επίπεδο, τα οποία επικαλύπτονται πίσω από τις αντιπαραθέσεις των θρησκειών, κλονίζοντας την πίστη και τις συνειδήσεις των λαών. **Η γυναίκα, αποκτώντας ενεργό ρόλο στη ζωή της ενορίας, δείχνει τον δρόμο προς τον εξανθρωπισμό της κοινότητας και συμβάλλει στην προσφορά της ευχαριστιακής σύναξης.**

Ολόκληρη η χριστιανική διδασκαλία της Ορθοδόξου Εκκλησίας επικεντρώνεται στη θεωρητική και στην πρακτική σημασία της έννοιας της αγάπης:

1. Ο ευρύτετος κύκλος των διακονημάτων, δηλαδή το λειτουργικό, ποιμαντικό, κατηχητικό, διδακτικό ιεραποστολικό και κοινωνικό έργο, έχει μεγάλη σπουδαιότητα και αποτελεί το υπόβαθρο για το ιερατικό αξίωμα και την εν γένει αποστολή του ιερέα μέσα στο σώμα της Εκκλησίας. Η συμμετοχή της γυναίκας στα διακονήματα αυτά ενθαρρύνεται σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά και συνδέεται άρρηκτα με την πνευματικότητά της και τις προσωπικές κλίσεις της. Τα λειτουργήματα η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν τα αντιλαμβάνεται ως εξουσία και δύναμη, αλλά ως διακονία και θυσία, ως μαρτυρία και ενίοτε συνεπάγεται το μαρτύριο. Στη σύγχρονη δυτική σκέψη, που είναι συνηθισμένη στη διεκδίκηση

δικαιωμάτων, τα λειτουργήματα αποτελούν δικαιώματα προς απολαβήν και όχι προς θυσίαν. Η ορθόδοξη εκκλησιολογία, αποκλείοντας τη γυναίκα από την ιεροσύνη, δεν θεωρεί ότι την υποτιμά, μια και της αναγνωρίζει άλλου είδους σημαντικές διακονίες, που είναι μία άλλη μορφή θυσίας. Γι' αυτό και οι ορθόδοξες γυναίκες που διαπνέονται από αυτή τη νοοτροπία δεν συμμερίζονται ούτε τη διαμαρτυρία των γυναικών άλλων ομολογιών για τον αποκλεισμό των από την ιεροσύνη, που οφείλεται σε καθαρά δογματικούς και παραδοσιακούς λόγους, ούτε τον αγώνα εκείνων για την κατάκτηση του οχυρού της ιεροσύνης. Αρκούνται στη λειτουργική διακονία της αγάπης και της θυσίας και αξιοποιούν τα χαρίσματά των στη διακονία της σύγχρονης κοινωνίας, που ξηραίνεται και μαραίνεται από τον καυστικό λίβα του ατομισμού και του συμφέροντος.

2. **Η εκδήλωση της αγάπης αυτής με την προσφορά** και την ανανέωση της ενοριακής και της καθόλου ζωής της Εκκλησίας είναι κάτι που αρμόζει στη γυναίκα, η οποία, εκ φύσεως ευαίσθητη λόγω μητρότητός της, επιδεικνύει πάντοτε μεγάλο ζήλο, πίστη και αφοσίωση στο κοινωνικό της έργο. **Η γυναίκα, λόγω της μητρότητος, μας μαθαίνει** να ζούμε ως πρόσωπα και όχι ως άτομα, ως όντα σχέσεως και όχι ως αυτονομημένα και ανεξάρτητα όντα. Χρειάζεται ο δυτικός πολιτισμός να αναθεωρήσει την έννοια της ελευθερίας που κληρονόμησε από την κοινή μας χριστιανική παράδοση, εδραίωσε με τον καρτεσιανό διαφωτισμό και εξάντλησε με τον υπαρξιακό μηδενισμό. Πρέπει να αντιληφθεί ότι **ελευθερία** δεν σημαίνει απελευθέρωση από κάποιον ή από κάτι, αλλά για κάποιον ή για κάτι”.

Η σύγχρονη γυναίκα

Η Ορθόδοξη Εκκλησία αφουγκράζεται τα θέματα που αφορούν τη **σύγχρονη γυναίκα** και καταβάλλει προσπάθειες για την καταπολέμηση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει. Ιδιαίτερα η Εκκλησία βοήθεια τη σύγχρονη γυναίκα στην εκπλήρωση του **μητρικού της ρόλου, και της παρέχει ένα ασφαλές καταφύγιο.**

Η είσοδος της γυναίκας στην **αγορά εργασίας** αποτελεί **ηρωισμό**, διότι **με συνέπεια και χαρά αντιμετωπίζει τις πολλαπλές υποχρεώσεις της, και στον χώρο εργασίας και στην οικογένεια.** Η Ορθόδοξη γυναίκα διακονεί τον «πλησίον» της, και προσφέρει ακόμη πιο δυναμικά στην «στήριξη» της οικογένειάς

της.

Με πληροφορίες από [churchofcyprus](http://churchofcyprus.org), pemptousia.gr